Acțiune introdusă la 10 martie 2017 – Republica Polonă/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-128/17)

(2017/C 151/31)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Republica Polonă solicită:

— anularea Directivei (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE ([1]);

— în subsidiar, anularea în parte a acestei directive, în măsura în care stabilește angajamentele de reducere a emisiilor naționale pentru 2030 și următorii ani;

— obligarea Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă invocă următoarele motive împotriva directivei atacate:

1. **Încălcarea principiului cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) TUE]**

Instituțiile pârâte nu au acționat în mod transparent în cazul adoptării directivei atacate și au tratat statele membre în mod diferit, impunând doar anumitor state membre angajamente suplimentare de reducere, care nu își găsesc justificarea în criteriul rentabilității și în principiile adoptate în domeniul metodologiei de distribuire a angajamentelor. Faptul că Poloniei (precum și altor două state membre) i-au fost impuse – înainte de încheierea acordului final cu Parlamentul European – valori noi de reducere a emisiilor pentru a atinge un nivel extrem de ambițios al reducerii totale, înseamnă că Polonia a fost în fapt exclusă de la negocierile în care s-a decis forma finală a angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani.

În plus, instituțiile pârâte au privat Polonia de posibilitatea de examinare efectivă a datelor referitoare la Polonia, pe baza cărora au fost stabilite angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani, încălcând astfel dreptul Poloniei de a-și prezenta punctul de vedere.

2. **Încălcarea principiului transparenței (articolul 15 TFUE) și lipsa unei motivări suficiente (articolul 296 TFUE)**

Republica Polonă invocă faptul că principiile fundamentale pe baza cărora au fost stabilite angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani nu au fost puse la dispoziție sau nu au fost publicate. Lipsesc informații în legătură cu prognozele privind structura tehnologică a ramurilor individuale, pe care s-au bazat la rândul lor prognozele privind emisiile în anul 2030. Lipsa acestor informații are drept urmare imposibilitatea examinării temeiniciei prognozelor de emisii pentru anul 2030. În plus, nu este cunoscută formula utilizată pentru transpunerea obiectivului general în domeniul sănătății, și anume reducerea mortalității în Uniune, în angajamentul de reducere a emisiilor pentru întreaga Uniune, precum și pentru fiecare din statele membre.

Prin urmare, instituțiile care au adoptat directiva nu a exprimat în mod clar și univoc raționamentul privind angajamentul de reducere menționat.

3. **Încălcarea obligației de evaluare în mod adecvat a impactului directivei atacate asupra statelor membre, precum și obligația de prezentare a unei estimări suficiente a urmărilor transpunerii acesteia**

Republica Polonă invocă faptul că evaluarea de impact a Comisiei este insuficientă având în vedere efectele sociale și economice vaste asupra statelor membre care se preconizează ca urmare a angajamentelor de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani.

Evaluarea de impact evidențiază legătura dintre realizarea obiectivelor directivei și modificările structurale, prin care se dorește reducerea cotei de carbon drept combustibil în sectorul energetic și în sectorul imobiliar municipal. În cadrul evaluării de impact nu se analizează însă în mod exact dacă transpunerea angajamentelor va aduce atingere în mod semnificativ opțiunii unui stat membru între diferite surse de energie și structura generală a alimentării sale cu energie. Acest lucru este de o importanță majoră; dacă se confirmă o atingere semnificativă, înseamnă că legiuitorul Uniunii ar fi trebuit să adopte directiva atacată potrivit unui alt temei juridic, și anume în temeiul articolului 192 alineatul (2) TFUE, iar nu în temeiul articolului 192 alineatul (1) TFUE.

4. **Încălcarea principiului proporționalității [articolul 5 alineatul (4) TUE]**

Instituțiile pârâte nu au luat în considerare costurile sociale și economice semnificative cauzate de transpunerea angajamentelor de reducere a emisiilor unor poluanți individuali pentru perioada începând cu anul 2030 în Polonia. Drept urmare, transpunerea de către Polonia a angajamentelor de reducere pentru 2030 și următorii ani poate avea consecințe sociale și economice negative semnificative. Efortul depus în vederea transpunerii acestor angajamente s-ar putea dovedi disproporționat față de efectele preconizate.

Stabilirea în directivă a unor angajamente naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani atât de mari nu sunt vădit necesare pentru atingerii obiectivelor prevăzute de directivă.

5. **Încălcarea principiului egalității statelor membre [articolul 4 alineatul (2) TUE] și a principiului dezvoltării echilibrate [articolul 191 alineatul (3) a patra liniuță TFUE coroborat cu articolul 191 alineatul (2) TFUE]**

Angajamentele de reducere a emisiilor începând cu anul 2030 impuse fiecărui stat membru nu iau în considerare situația economică diferită, precum și condițiile tehnologice și sociale ale statelor membre, printre care se numără volumul necesarului de investiții în diferite regiuni ale Uniunii. La stabilirea angajamentelor de reducere s-a utilizat o metodă unitară, care nu ține seama de situația economică și socială reală care diferă de la un stat membru la altul.

În plus, în momentul distribuirii angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru 2030 și următorii ani, instituțiile pârâte nu au luat în considerare probabil în mod corespunzător faptul că o cantitate considerabilă de poluanți ajunge din zone aflate în imediata vecinătate a Uniunii în unele state membre, ceea ce poate duce la un tratament inegal aplicat statelor membre care se află în vecinătatea statelor terțe față de statele membre care nu sunt afectate de problema intrării poluanților din afara Uniunii.

([1]) JO 2016, L 344, p. 1.

Recurs introdus la 17 martie 2017 de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 10 ianuarie 2017 în cauza T-577/14, Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană

(Cauza C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: J. Inghelram și Á. M. Almendros Manzano, agenți)

Celelalte părți din procedură: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne și Comisia Europeană

Concluziile recurentei

— anularea punctului 1) al dispozitivului hotărârii atacate;

— respingerea ca nefondată a cererii formulate în primă instanță de Gascogne Sack Deutschland și de Gascogne, având ca obiect obținerea sumei de 187 571 de euro pentru pierderile pretins suferite ca urmare a plăților suplimentare privind garanția bancară efectuate cu depășirea unui termen rezonabil;